

Grønlandske tidsbilleder

Udgivelsen er støttet af

Aase og Jørgen Münters Fond

Den Hielmstjerne-Rosencroneske Stiftelse

Den Grønlandske Fond

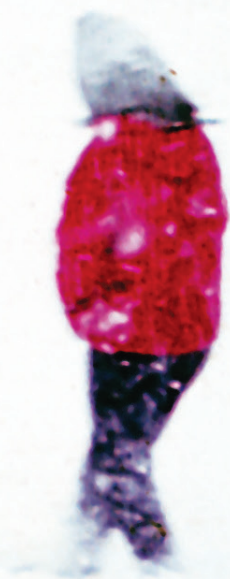
Velux Fonden

Gunnar Martens **Grønlandske tidsbilleder 1965-2005**

Mit liv som bureaukrat

FORLAGET VANDKUNSEN 2021

Indhold

Forord	11
Indledning	13
Starten på min grønlandske historie	17
Mine første ni år i grønlands- administrationen	23
Økonomisk statistisk kontor	24
Min første rejse til Grønland	28
Hotel Godthåb	30
Kæmnerkontoret	31
Frederikshåb	36
Avigaat	39
Neria og Narssalik	41
Arsuk	42
Tilbage i Frederikshåb	46
Julianehåb	48
Egedesminde	53
Det tossede paradys	56
Tilbage i Godthåb	57
Ministeriet for Grønland	59
Forbrugsundersøgelsen	64
Erhvervstællingen	65
Befolkningsprognoser	71
Grønlandsrådets sekretariat	72
Statens investerings- og anlægsprogram	76
Anlægsrejserne	77
Fra min tid i Grønlandsrådets sekretariat i øvrigt	85
Udvalget vedrørende et nyt landshospital i Godthåb	87
Udvalget vedrørende KGHs fremtid	88
Den Europæiske Investeringsbank	90

International journalistrejse	92
Udlånt til Landsrådets sekretariat	96
Oplevelser uden for kontoret	97
Noget om arbejdet i landsrådets sekretariat	99
Jakob Karup Pedersen	102
Hansepajuk Gabrielsen	104
Lars Chemnitz	105
Lidt om det daværende Landsråd	108
På vej mod fastansættelse i Landsrådets sekretariat	112

Mine år ved Landsrådet og Hjemmestyret 1974-82

Livet i Godthåb	115
Godthåb 1974	115
Friluftsliv i Godthåb	117
Særlige udflugtsmål	125
Grønlandsk husflid	128
Fedststensfigurer	132
Billedkunst	134
Det grønlandske sprog	135
Familieliv	142
Fra min landsrådstid	157
Næringsbrev	159
Erhvervsudvikling	160
Landsrådsvalg 1975	164
Olieefterforskning ved Vestgrønland	166
Hjemmestyrekommissionen	168
Foighel som "professor"	172
Udarbejdelse af forslag til de fremtidige ordninger på hjemmestyrets sagsområder	175
Forholdet til kommunerne	176
Skole og undervisning	178
De kulturelle områder	181
Mineral- og olieudvinding	185
Forholdet til Det Europæiske Fællesskab EF, siden EU	188

Samarbejde om vilkårene for offentligt ansatte	190
Tilrettelæggelsen af statens og hjemmestyrets fremtidige administration	191
Slut på landsrådstiden	195
Den politiske udvikling op til hjemmestyrets indførelse	198
Det første landstingsvalg	201
Hjemmestyret	203
Fejringen af hjemmestyrets indførelse	203
Hjemmestyrets første konstituering	207
Landsstyret i arbejdstøjet	211
Mine opgaver og opbygningen af hjemmestyrets administration	216
Repræsentative rejser	223
Islandske interesser	228
USA	230
Colorado	236
Denver	238
Californien	240
Fællesrådet for mineralske råstoffer	242
Det Offentlige Aftalenævn	267
Andre opgaver med rejsevirkksomhed	249
Hjemmestyrets Danmarkskontor	259
Farvel til Hjemmestyret	261
Personlige overvejelser	261
Hesselbjerg går af	266
1981	268

Ministeriet for Grønland 1982-87 275

Tilbage i Hørsholm og ministeriet	275
Ministeriets øverste ledelse	277
1. kontor	282
Virkeliggørelsen af hjemmestyrereformen	286
KGHs produktionsvirkksomhed m.v.	287
Overførsel af Grønlands Fiskeriundersøgelser	292
Overførsel af den resterende del af KGH	295
Konsekvenser for 1. kontors opgaver	297

Overførsel af Grønlands Tekniske Organisation	299
Særlige opgaver	303
Grønland i sikkerhedspolitikken	303
Salget af Kryolitselskabet Øresund A/S	313
Kommissionen for videnskabelige undersøgelser i Grønland	319
Ideen om en stor dansk arktisk institution og oprettelsen af Dansk Polarcenter	322
Domstolene i Grønland	332
Oprettelsen af det rådgivende udvalg vedrørende Grønlands Økonomi	336
Ministeriet for Grønlands sidste tid	337
Ministeriets afvikling	341
Hvad så?	349

I Statsministeriet 353

Mine sagsområder	355
Statsministeriets 75-års jubilæum og lidt om Statsministeriets opbygning	362
Grønlandsområdet i Statsministeriet	366
Færøerne	368
Råstofaftalen	369
Den økonomiske krise	370
Min tid under Nyrup	377
Regeringsskiftet og reorganiseringen af Statsministeriet	377
Grønlandsområdet	381
Råstofferne	381
Retsvæsensreformen	385
B-52 Bombeflystyrtet i 1968	395
GEUS og Geocenter	396
Formand for Dansk Polarcenter	400
Grønlandsfonde	407
Peary Land Fonden	411
Min sidste tid i Statsministeriet	418

Tilbage i Grønland 1995-2002 421

Byen 423

Rigsombudsmand 423

I Landstinget 426

De civile retlige sager 427

Mine sproglige vanskeligheder 430

Kontakten med Hjemmestyrets administration 431

Repræsentative forpligtelser 436

Sikkerhedspolitik 443

Forholdet til Landsstyret og landstingsmedlemmerne 447

Mine besøgsrejser på kysten med M/K H.J. Rink 456

Kangatsiaq 459

Sydtur 462

Nordgrønland 467

Maniitsoq og Sisimiut 478

Østkysten 2001 481

Syd om Grønland 489

Dronningebesøg 493

Dronningebesøget i 1997 493

1000-året for kristendommens indførelse i 2000 501

Grønnedals 50 års jubilæum 2001 504

Fra mit daglige liv i Nuuk 509

Mit forhold til den grønlandske kirke 509

Rotary 513

Lady 518

Slut i Grønland 521

Retræte og otium 529

Arktisk Institut 530

Grønlandsbanken 531

Gradvis afvikling af mine tillidshverv 534

Epilog 535

Forkortelser

Liste over almindeligt anvendte akronymer i Grønland og i denne bog

ARCO	Atlantic Richfield Company
ASD	Arbejds- og Socialdirektoratet (Direktorat under Landsrådet og de første år af Hjemmestyret)
DIH	Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk, i lokal sprogbrug ofte benævnt SANA
DMI	Danmarks Meteorologiske Institut
DPC	Dansk Polarcenter
DTU	Danmarks Tekniske Universitet
DUPI	Dansk Udenrigspolitisk Institut
FANG	Foreningen af Næringsdrivende i Grønland
FE	Forsvarets Efterretningstjeneste
GAS	Grønlands Arbejdersammenslutning (I dag benævnt med det grønlandske akronym SIK)
GEUS	Grønlands og Danmarks Geologiske Undersøgelse (En sammenlægning af DGU og GGU)
GFI	Godthåb Fiskeindustri A/S
GF	Grønlands Fiskeriundersøgelser
GGU	Grønlands Geologiske Undersøgelse (I dag en del af GEUS)
GLK	Grønlands Kommando
GTO	Grønlands Tekniske Organisation
G 60	Grønlandskommissionen af 1960
IA	Inuit Ataqatigiit (Politisk Parti)
IASC	International Arctic Science Committee
ICC	Inuit Circumpolar Conference (International inuitbevægelse)
ICNAF	International Commission on North Atlantic Fishery
IWC	International Whaling Commission
KANUKOKA	Kalaallit Nunaanni Kommuneqarfit Kattuffiat (De grønlandske kommuners landsforening)
KGH	Den Kongelige Grønlandske Handel (I gammel daglig tale benævnt Handelen)
KNI	Kalaallit Niuerfiat (Grønlands Handel)
KNAPK	Kalaallit Nunaanni Aalisartuy Piniartullu Kattuffiat (Den grønlandske fisker- og fangerforening)
KNR	Kalaallit Nunaata Radioa (Grønlands Radio)
KU	Københavns Universitet
NAFO	Nordvestatlantiske Fiskeriorganisation
PET	Politiets Efterretningstjeneste
SANA	Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk
SIK	Sulinerik Inuutissarsiuteqartut Kattuffiat (Grønlands Arbejdersammenslutning)
TAB	Thule Air Base

Forord

Gunnar Martens er en særlig skikkelse i den danske Grønlands-administration. For mig at se var Gunnar en af de danske embedsmænd af den ”gamle skole”, ikke alene af høflig opførsel, men af fysisk fremtoning og påklædning var han heller ikke at tage fejl af. Fra en relativt anonym embedsmand, op gennem mere end 40 år, til en nøgleperson, der kendte den administrative historie ud og ind, og havde vigtige, personlige relationer over hele Grønland.

Gunnar Martens erindringer er et enestående kildemateriale, der detaljeret beskriver nogle af de væsentligste begivenheder i Grønlands nyere historie. Men det er også en helt personlig beretning om det daglige liv i maskinrummet og mødet mellem den danske administrative kultur og den grønlandske virkelighed. Gunnar Martens tegner billeder fra gamle dage, fortæller om dagligt arbejde i Landsrådet, rejser og opgaver i hele landet, og samarbejdet med mange forskellige personligheder. Det er også historien om spændinger og divergerende opfattelser, mange brikker, der ender med at mødes i en hjemmestyreordning. Den mindst ringe på sin tid, og det mest realistiske trods alt.

Det at være en pålidelig og neutral embedsmand, er ikke det samme som ikke at have en mening. Bag forfatterens ønske om at repræsentere en neutral og funktionsorienteret faglighed i arbejdet, er der et tydeligt engagement, og der banker et varmt hjerte for Grønland hos Gunnar Martens.

Selv om min synsvinkel på mange forhold er en helt anden end Gunnar Martens’, – og jeg ser og forstår mange af de politiske begivenheder på en anden måde end Gunnar Martens, – så er hans beskrivelser interessante for at kunne forstå, hvordan vores moderne

samfund efterhånden blev opbygget. Det er formentlig i høj grad Gunnar Martens' indsats, der har været med til at forme den forvaltningskultur, vi har i Grønland i dag, på godt og ondt.

Kuupik V Kleist

Oktober 2020

Indledning

Grønlandshistorisk set har jeg levet i en spændende tid, hvor Grønland er gået fra at blive styret af danskere fra København til at blive styret af Grønlændere i Grønland. Jeg har haft det privilegium at sidde tæt på hele hjemmestyreprocessen. Først som ansat under Ministeriet for Grønland, Grønlands Landsråd, Grønlands Hjemmestyre og siden igen under Ministeriet for Grønland og Statsministeriet for at slutte af som rigsombudsmand i Grønland. Som embedsmand har jeg befundet mig midt i den politiske proces, ikke som initiativtager, men som en af dem, der skulle konkretisere og virkeliggøre de grønlandske politikeres ideer og tanker og få nyordningen til at fungere. Det har været umådeligt spændende og arbejdskrævende og for det meste særdeles morsomt. Jeg kom tæt på såvel de danske som grønlandske politikere, som prægede udviklingen.

Jeg har altid interesseret mig meget for historie, og synes, at det vil være nærliggende, at jeg bidrager med min oplevelse af den cirka fyrreårige periode, som mit liv med Grønland dækker. Heraf har jeg boet knap sytten år i Nuuk, men har i øvrigt rejst flittigt rundt i Grønland i alle årene. Meget af det, jeg har læst om Grønland, og meget af den debat og polemik om Grønland, som jeg har været vidne til, kan jeg nok nikke genkendende til, men meget har ligget langt fra min egen oplevelse af Grønland. Jeg synes derfor, det har været nærliggende for mig at beskrive Grønland, som jeg oplevede det. Jeg håber også, at mine erindringer sammen med en lang række andre fortællinger om Grønland kan være med til at nuancere billedet.

Da min gamle lærer i økonomisk historie, Erling Olsen, skrev sine erindringer, fik det en af hans vittige brødre til at skrive dette lille limerick: "Erindringer, dem har man til, at huske det man gerne vil". En anden af hans brødre fortalte mig, at han havde en helt anden

oplevelse end Erling Olsens beskrivelse af deres fælles hjem og opvækst. Noget tilsvarende har jeg oplevet, når jeg har diskuteret mit hjem med mine søskende. Dette viser blot hvor forsigtig, man skal være med at tro, at man selv har patent på sandheden. Jeg har imidlertid så sandfærdigt, som jeg kan, forsøgt at beskrive Grønland, som jeg oplevede det. Der findes sikkert mange, som har oplevet de samme forhold ganske anderledes.

Der findes dog heldigvis fakta og forhold, som ikke står til diskussion. Hvor min hukommelse er i karambolage med disse, som de fremgår af arkiver, kalendere med mere, kan jeg kun beklage. Jeg har ikke ført dagbog, men er i besiddelse af ganske meget materiale, som jeg har kunnet støtte mig til. Jeg har lagt vægt på, at det ikke så meget skulle handle om mig som om de miljøer i Nuuk og København, som jeg levede i for derigennem at beskrive de store forandringer, som er sket i Grønland, i dansk administration og i forholdet Danmark Grønland i min tid.

Jeg er opvokset med de gamle danske bynavne ”Egedesminde”, ”Holsteinsborg”, ”Godthåb” osv., som var de officielle betegnelser indtil hjemmestyret, og jeg har benyttet dem for denne periode, medens jeg efterfølgende benytter de tilsvarende grønlandske: ”Aasiaat”, ”Sisimiut”, ”Nuuk” osv. Det er måske lidt ulogisk, men navnene er med til at illustrere historiens gang.

Jeg har ønsket at skrive en bog om, hvad det på min tid var at være ansat under staten og de grønlandske myndigheder i Grønland og i Danmark. Det vil sige en bred beskrivelse af de forhold, jeg har arbejdet under og de sager, jeg har arbejdet med. Det er vigtigt for mig at understrege, at der ikke er tale om en kritisk debatbog omhandlende den førte politik i Grønland af de danske og grønlandske politikere. Nogle gode venner sagde til mig, at det lød godt nok kedeligt, men for mig er det væsentligt at sætte mine personlige erindringer ind i den store og glædelige udvikling, der er sket i min tid i Grønland, selvom der er meget, som kan kritiseres. Endelig er det en personlig tilfredsstillelse på denne måde at kunne sætte punktum for mit livslange engagement i Grønland.

Oprindeligt var meningen, at bogen skulle udkomme på et grønlandsk forlag. Inger Hauge og Forlaget Atuagkat opfordrede mig for

mange år siden til at skrive mine erindringer. Da jeg endelig havde smølet mig færdig, meddelte hun, at nu var hun blevet for gammel, men hvis jeg ville mit eget bedste, skulle jeg henvende mig til Forlaget Vandkunsten, så ville min lykke være gjort. Jeg er forlægger Søren Møller Christensen, redaktør Paul Philippe Peronard og forlagets medarbejdere i øvrigt taknemmelig for, at det lykkedes at komme igennem. Alle fotografier er fra min private samling. Søren var så venlig at sige, at jeg ikke ville blive husket for mine evner som fotograf. Det er jeg enig i, men jeg kan trøste med, at mange af billederne ikke er taget af mig, men af venner, kolleger med flere. De har alle en historie. Jeg vil også rette en stor tak til Aase og Jørgen Münters Fond, Den Hielmstjerne-Rosencroneske Stiftelse, Den Grønlandske Fond og Velux Fonden for den store opmuntring deres støtte har været.

Til slut skal jeg blot udtrykke min glæde og min taknemmelighed overfor de mange personer, som gjorde min tid med Grønland til en dejlig oplevelse, som jeg altid vil huske tilbage på med stor glæde. Denne tak gælder i særdeleshed min kone, som også har været en god og kritisk hjælp ved udarbejdelsen af denne bog.

Billedet næste side: På vej med kæmnerbåden Holbøll til udstedet Avigait. Inspektør C.C. Holbøll er en af mine helte i grønlandshistorien. En eventyrlig skikkelse. Kæmnere, institutionsbåde, betegnelsen udsted og den gamle grønlandske retskrivning er alt sammen historie i dag – som så meget i denne bog.

Starten på min grønlandske historie

Jeg er født i 1940 i Gentofte på dr. Nygaards fødeklinik på Tranegårdsvej. Mange år senere i 1972 var jeg som sekretær i Ministeriet for Grønland guide på en tur for internationale journalister til Grønland. Som en opfølgning på turen blev afholdt en sammenkomst på Grønlænderhjemmet i Hellerup, hvor forstander Poul Madsen fortalte, hvordan bygningen, før den blev til Grønlænderhjemmet, havde været fødeklinik for ”burgøjserbørn”. Det kunne synes som om jeg var prædestineret til at komme til at beskæftige mig med Grønland. Mig bekendt er også Dronning Margrethe født samme sted godt en uge senere, så fint var det.

Mit første bevidste møde med Grønland var en gave til min 10-års fødselsdag fra min gudmor: Kay Jungersens bog ’På togt til Grønland’. Kay Jungersen var kommandørkaptajn og skrev spændende om et togt med inspektionsskibet Niels Juel. Bogen optog mig meget, og jeg besluttede i min barnlige naivitet, at jeg ville læse alt, hvad der udkom om Grønland. Til min konfirmation i 1955 fik jeg hele fem eksemplarer af Knud Rasmussens ’Den lange slæderejse’, foruden Ejnar Mikkelsens erindringer ’Fra Hundevagt til Hundeslæde’ og Børge Høsts lystfiskererindringer fra Grønland, ’Åd jeg en hund’. Det var bøger, der rigtigt kunne sætte gang i en drengs fantasier.

Min familie var traditionelt beskæftiget inden for det private erhvervsliv – inden for forsikring og maskinindustri. Som stud. polit. prøvede jeg forskellige arbejdspladser, dels for at undersøge, om det var noget, der interesserede mig, dels for at tjene lidt lommepenge. Jeg boede i hele min studietid hjemme og var forkælet med både at have kost og logi uden at skulle betale for det. Hvad jeg derudover

mente at have brug for, måtte jeg selv tjene. Studiemæssigt var jeg begyndt at interessere mig for udviklingsøkonomier, og gennem min far, som sad i Rotary klub med Den Kongelige Handels direktør Hans C. Christiansen, fik jeg udvirket, at jeg kunne få et studenterjob der i Godsekspeditionen.

Hos godsinspektør Hadrup og handelsfuldmægtig Boye startede jeg med at konferere skibsmanifeste. Manifesterne var totaloversigter over de enkelte forsyningskibes laster, bl.a. med beskrivelse af indhold og antal colli. Ved ansættelsen var jeg bagud med en teoretisk statistisk opgave og forbløffede mine nye kolleger ved den første dag at sidde og konstruere sandsynlighedstabeller med min lille regnestok. Egentlig skulle de beregnes på instituttets store regnemaskiner, men det havde jeg ikke nået. Jeg måtte derfor 'opfinde' de sidste cifre i tabellerne, men jeg kunne ikke forestille mig, at nogen lærer gad spille sin tid på at regne efter, hvad heller ikke skete. Arbejdspresset i kontoret var helt afhængigt af, hvor mange skibsaftage til Grønland der var de pågældende dage. Jeg var udsat for at skulle møde klokken 4 om morgenen og gå sent, når presset var størst, men der var også dage, der var præget af lediggang. Vi var fire i samme kontor, overassistenten, assistenten og to sæsonudjævrende studenter. Når der var lediggang, fordrov vi tiden med at skyde med elastikker. Der var to ret så vanskelige mål: metalsnorene, som lysstofrørene hang i, og et søm højt oppe på den fjerneste væg. Jeg kan med stolthed berette, at den dag, jeg forlod kontoret, satte jeg tre elastikker i rap op på sømmet. Så var man udlært!

Arbejdet var dødkedeligt, men den Grønlandske Plads for enden af Strandgade på Christianshavn var et utroligt spændende sted. Den gang først i 1960'erne foregik udskibningen af næsten alt gods til Grønland herfra. Bygningerne var mange af højst forskellig alder og kvalitet. Alt gods blev af leverandørerne afleveret på pladsen og anbragt dels i pakhusene, dels på pladsen. I højsæsonen kunne der ligge fem atlantskibe, som blev losset og lastet, og når det var tilfældet, var der knap én uudnyttet kvadratmeter. Truckene måtte sno sig ind og ud mellem stablerne, og pladsen var travl som en myretue og summede som en bikube. Lastbilerne og varevognene kunne så holde i kø gennem hele Strandgade og op i Torvegade. Det rene trafikkaos. En af min fars gode venner, som producerede medicinal-

og hospitalsudstyr, fortalte, at han kun leverede til Grønland, fordi han havde en kvik chauffør, som forstod at sno sig udenom køen. Han havde i hvert fald ikke råd til at have en mand holdende i kø en hel dag.

Godsekspeditionen lagde beslag på hele stueetagen i den grå bygning, som lå lige inden for porten, hvor en uniformeret portvagt sørgede for, at ingen uvedkommende fik adgang. Direktionen, direktør H.C. Christiansen og vicedirektør Magnus Jensen, boede på 1. sal, og ovenover dem lå indkøbsafdelingerne. Toiletterne lå også i stueetagen. Der var tre håndklæder. Over det første sad et metalskilt, hvorpå der stod direktøren, på det andet stod vicedirektøren. Der var ikke noget skilt over det tredje! Det var formentlig et stort demokratisk fremskridt, at alle ansatte kunne benytte de samme toiletter.

For mig var det utroligt sundt og lærerigt at opleve dette miljø, som lå milevidt fra det, jeg kendte hjemmefra. På en arbejdsplads som KGH eller 'handelen', som Den Kongelige Grønlandske Handel hed i daglig tale, var der udover dygtige og arbejdsomme folk også mange originaler, som efter et langt liv i Grønland havde fået en retrætestilling, ligesom der også var en tradition for, at statsinstitutioner antog handicappede personer. På en så stor og differentieret arbejdsplads var der også mulighed for at skjule sig i mængden, uden nogen rigtigt vidste, hvad vedkommende lavede. Min nærmeste foresatte, overassistenten havde været politibetjent under 2. verdenskrig, men havde trængt til en mere rolig tilværelse. Han gav mig også min første belæring om Grønland: "Er du gift og tager til Grønland, bliver du skilt. Er du ugift og tager til Grønland, bliver du gift!" Han var amagerkaner med hud og hår og kunne et væld af historier fra besættelsestiden og fra Amager. Han berettede bl.a. om en ung lovende socialdemokratisk politiker, som ikke blev valgt, fordi han i valgkampen i en for øen væsentlig debat om tekstilindustriens fremtid hele tiden kom til at sige testikelindustrien!

Siden kom jeg i Ordrekontoret, som lå i en nu nedlagt barak. Arbejdet var rutinepræget, men gav mig mulighed for at komme rundt i pakhusene og tale med forvalterne og truckførerne. I det store flotte pakhus, hvor Den Nordatlantiske Brygge i dag har til huse, lå KGHs blanketdepot, som kun havde åbent et kvarter en enkelt dag

om ugen, onsdag så vidt jeg husker. Da jeg på denne dag og dette tidspunkt havde indfundet mig i depotet, fik jeg en mindre forskrækkelse, da der tilsyneladende ikke var nogen i depotet, og den tunge branddør gik i med et brag. Det lykkedes mig dog at finde depotbestyreren efter nogen søgen. Jeg havde haft et meget bedre fagligt udbytte, hvis jeg var blevet placeret i direktionssekretariatet, men jeg mindes nu min studentertid i KGH som nyttig, fornøjelig og uforpligtende.

På universitetet læste jeg til cand. polit. Studiet hed statsvidenskab, men indeholdt i det væsentlige en lang række økonomiske teori- og politikfag. Derudover praktisk og teoretisk statistik samt flere juridiske fag. Man kunne blandt de juridiske kursusfag vælge forvaltningsret, skatteret, folkeret og statsret. Jeg husker ikke, at grønlandske aspekter nogensinde blev inddraget i den obligatoriske undervisning, bortset fra at vores lærer i nationaløkonomi inviterede Mogens Boserup ind for at berette om et økonomisk modelarbejde vedrørende Grønlands økonomi, som han stod for som konsulent for Grønlandsudvalget af 1960 (G60), et arbejde som blev til bogen ”Økonomisk Politik i Grønland”. Udgangspunktet var det økonomiske kredsløb i Grønland (ØPiG side 263), og derudfra gennemgik han alle de væsentlige problemstillinger i den offentlige og private økonomi og skitserede de problemløsninger, som siden hen blev virkeliggjort og forkættet som G60-politikken. Det var i mine øjne et meget stort og kvalificeret arbejde.

Blandt mine lærere på studiet var lektorerne, sidenhen professorerne, Bent Rold Andersen (praktisk statistik, socialpolitik), Erling Olsen (økonomisk historie, udenrigshandelens økonomi og politik) og Anders Ølgaard (nationaløkonomi), som jeg alle værdsatte højt og kom til at møde siden i en grønlandsk sammenhæng.